

BasedGod

Avant-garde rap?

Først litt forhistorie: Lil B (Brandon McCartney) voksede opp i området Bay Area i Nord-California, og fikk sitt gjennombrudd som rapper i gruppen The Pack - som etter to lokalt suksessfulle mixtaper, fikk et kommersielt gjennombrudd i form af hiten "Vans" fra 2006. Hans solo-karriere startet i juli i 2010, og han har recordet over 1500 sanger siden da, inkludert hits som "Wonton Soup", "Pretty Bitch" og "I'm God".

Men hvad er det Lil B ræpresenterer, som gør at han kan få 8 millioner hits på youtube, med en sang som har tittelen "Wonton Soup"!?

Lil B ræpresenterer virkeligheden – og han er real, det som hip-hop kulturen siden 70'erne har sett på som det store kravet for at bli tatt seriøst som rapper.

Man må være real.

«Based» er et begrep han beskriver som at «go with the flow», og via hans assosiastion-freestyles blir hans uttrykk næsten i overkant real. Han kamuflerer ikke tekstene, og bryr seg verken om at treffe takten eller om rimstruktur, og på denne måden nækter han at følge de stilistiske konvensjonene som eksisterer i hans genre.

Denne simplistiske fremgangsmåden hans til musiken gjør han derfor spesiell.

"Damn I'm swagged up! I'm playing and I'm working
I'm doing dumb shit I would've never dreamed of
Scuba diving trip, nigga, selling out arenas
Hoes call my phone I told the bitch: Suck my penis"
Fra sangen "Charlie Sheen"

Selv om tematikken i sangene hans ikke skiller seg drastisk ud fra mangfoldet: den fattige minoritetens kamp mod systemet og drømmen om å komme seg ud af fattigdommen (blandt andet manifestert ved materielle goder) – er det nettopp hans utførelse som skiller seg ud.

Ved hjelp af en slags «back-to-basics» situasjonsanalyse, får han frem sit budskab uten at gjemme budskapet bag store ord og obskure referanser.

Dette gjør at hans uttrykk kommer ud som mere real.

Han har igennem karrieren utviklet en karakteristisk improviserende stil som kan minde om den som ligger sentralt i jazzen, som jo har røtter fra bluesen (som kom fra de afrikanske slavene).

I likhed med jazz-musikken består Lil B's musikk i stor grad af at kommunisere følelser, og om at kommentere samtiden.

Han fremkaller så sterke følelser at han er den type artist man enten elsker, eller hater. Ofte begge på én gang.

Titlene på sangene hans strekker seg fra det helt banale, som de som over er nevnt, til mere dybe titler med større rom for fortolkning. Tittelen «Im gay (Im happy)» (som er navnet på hans femte album), ræpresenterer en slik tittel. De to ordene, alene, i det samfundet og den kulturen han kommer fra, kan oppfattes som et sosialt selvmord, og sendte sjokk-bølger igennem hip-hop media da det først ble kendt.

Lil B forklarte simpelthen tittelen med at hans definition af at være «gay», var at være

glad.

Musikvideoene hans er i tillegg til hans musikk præget av at v re simplistisk lavet, og fremstilt med denne samme slags «go with the flow» mentalitet. Based. Dette skiller han fra det ellers utbredte uttrykk som dominerer musikkvideoene i hans genre.

«The Hood is A Lie»

At en 21 år gammel afro-amerikaner som sannsynligvis er en direkte avstamning av slavene, oppvokst i verdens største konsumsamfunn som i hovedsak er dominert av forskjellighet - fra en region som er notorisk kjent for sin vold... rapper om at «The hood is a lie» - gir de fem ordene en ekstra dimensjon.

Hvis avant-gard er et begrep som beskriver radikal, eksperimentell og nyskapende kunstnerisk virksomhet – kan Lil B i høyeste grad sies at være en avant-garde rapper.